

Tartalom

Krisztus király ünnepe	1
Laudate, cantate! XVIII. Antonio Vivaldi	3
Nyugat-Európai zarándoklat – II. rész....	4
Jó volt olvasni! Petőfi Sándor: Az Alföld	7
Habsburg-Lotharingiai Mihály optimista Mindszenty boldoggá avatási perével kapcsolatban	8
Mindennapok	9
Lelkitükör szülőknek I.	9
Jordánia-Izrael zarándoklat	10
Egyházközségi képviselőtestületi választás	11
Regionális Medjugorje Nap	11
Miért szerencsés az istentelenek útja?...	12
Daloljatok az Úrnak! Egyházmegyei kórustalálkozó	13
Hittanóra az iskolában	14
Álerény	14
Anyakönyvi hírek	15
Boldog Rupert Mayer	15
Plébániai hírek	16

Krisztus király ünnepe

Az egyházi év utolsó vasárnapja Krisztus király ünnepe. Ezen a napon Jézus Krisztust, mint a világmindenség királyát ünnepeljük. Vajon mi indokolja ezt az ünneplést? Nyilvánvaló, hogy a válasz az evangéliumban keresendő. Ott Jézus egyértelműen kijelenti, hogy minden hatalom Neki adatott égen és a földön. Vagy idézhetjük a Pilátussal folytatott párbeszédet, amelyben a helytartó felteszi a kérdést: Valóban király vagy te? Amint tudjuk, Jézus igennel válaszolt. Ám minden félreértés elkerülése végett hozzátette: az én királyságom, az én országom nem ebből a világból való. Ezt azonban nemcsak mondta, hanem élete példájával is hitelesítette. Elutasított minden földi pompát, emberszemeket gyönyörködtető ragyogást, és szinte tüntetően a legutolsó helyet választotta. Királyi születésének színhelye egy istálló volt. Egyetlen hozsannás diadalmenetét számár hátán tette meg. Trónusául a keresztet, koronájául a töviskoszorút választotta. Egész életében lemondott hatalmáról, ha arról volt szó, hogy önmagát védelmezze. Nem az erő és hatalom, hanem a szolgálat útját választotta.

Pilátus abban a kiváltságban részesült, hogy ítélőszéke előtt azt is elárulta Jézus, mi a célja földi küldetésének, királyi szolgálatának. Arra születtem, s azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról... Ismerjük a helytartó kételkedő megjegyzését: Mi az igazság? Nem vitás, hogy mint minden szavunk, az igazság szava is többértelmű. Általános vélemény, hogy az ember olyan lény, aki keresi az igazságot. A tudósok, a bölcselők, a gondolkozók ebben látják az ember nagyságát. A gondolatban rejlik az ember ereje és nagysága. Ennek ellenére sokszor tapasztaljuk, hogy az ember igen gyakran a tévedések utcájába fordul. A tudomány nemcsak győzelmi jelentésekkel büszkélkedik, hanem el kell ismernie gyakori tévedéseit. Mindez emberi értelmünk korlátoltságából következik. Az ember helyzete hasonlít a börtönben ülő rabhoz, aki zárt ajtók, vasrácsos ablakok között vezekel, és igen szűkre szabott kilátással rendelkezik. Jézus azonban éppen azért jött, hogy tanításával és élete példájával kinyissa börtönünk ajtaját, ablakát, és mint igaz világosság, megajándékozzon az igazi élet lehetőségével. Az Ő igazsága nem valami elméleti fejtegetés, hanem bemutatása annak, vajon milyennek kell lennie az Istennek tetsző életnek? Nem a lét titkát akarta megvilágítani, hanem az emberi élet eredetére és végső céljára kívánt rámutatni. Aki Őt megtalálja és követi, az helyes úton jár, a beteljesülés fényében és melegében fürdik.

Napjainkban az úgynevezett demokratikus fejlődés nyomán, legalább elvi síkon, mindenki elfogadja a szabadság, a testvériség gondolatát. Egészen más kérdés, hogy ez miként valósul meg életünkben. Igaz,

(folytatás a 2 oldalon ⇒)

(⇐ folytatás az 1. oldalról)

hogy Jézus nem hirdetett gazdasági és politikai programot, de mindezeknél fontosabbnak tartotta az ember belső szabadságának megteremtését. Világosan látta azoknak a külső és belső erőknek működését, amelyek döntően befolyásolják az ember és az emberiség magatartását. Első helyen említhetjük az élvezetvágyat, és az erre ösztönző különféle szenvedélyeket. Nem vitás, hogy ezek is hozzátartoznak a maguk módján a létezés örömének gazdagításához. Túlhajszolásuk azonban ürozmé változtatja örömeinket. Gondoljunk csak az alkoholizmusban, a kábítószerekben, a testi élvezetekben történő megrokkadásokra. A másik uralkodó hatalom a pénz, a bírvágy korlátokat nem ismerő szenvedélye. Egyesek semmitől sem riadnak vissza, hogy gazdagságukat mások kárára, kizsákmányolására gyarapítsák. Lopnak, csálnak, gyilkolnak érte. A harmadik úr, aki szolgásgba hajtja az embert: a hatalom akarása. Történelmünkben talán ebből fakadt a legtöbb tragédia. Amikor Jézus szabadságról beszélt, elsősorban ezektől akart megszabadítani. Ehhez a harchoz kínálta fel segítségét, tudván, hogy gyenge az ember, és nehéz az önmagunk felett aratott győzelem.

Egy tanulságos legenda szerint Lévi rabbi fölkereste Illés prófétát, és megkérdezte: Mikor érkezik a Messiás, a Szabadító? A próféta ezt válaszolta: - Kérdezd meg őt, magát! - De hol találom? - Róma városának kapujában üldögél a szegények, a betegek között, és kötögeti sebeiket. - Lévi elment Rómába, és megtalálta a szegények patrónusát. Tisztelettel megkérdezte: - Mikor jön el a megváltó? - Még ma- hangzott a rövid, de határozott válasz. Lévi rabbi késő estig üldögélt a kapuban, de az ígért Messiás nem érkezett meg. Panaszkodva tért vissza Illés prófétához, és elmondta csalódását. - Ó, te okatlan!

Hát nem ismered a Zsoltár figyelmeztetését? Még ma, ha meghalod szavát, de keményítsd meg szívedet! Megváltód azt ígérte, hogy minden szenvedő testvéredben Ő közelít hozzád...

Jézusunk immár kétezer éve üldögél városaink kapujában. Türelmesen várakozik a mi türelmetlenségünkre. Ma is szól hozzánk lelkünk rejtekén, a Bibliában, a történetekben, az Egyház ígéhirdetésében. Tőlünk függ, hogy még ma megérkezzék, belépjen az életünkbe, és átvegye boldogságra, üdvösségre vezérlő irányítását.

Egy tanmese egy falóról beszél, amely a gyermekszoba sarkában hever, meglehetősen viharvert állapotban. Hosszú éveken át kedves játéka volt a család kisfiának. Igen megviselte az idő, színe megkopott, sörénye és farka megritkult. Az egyik éjjel megsajnálta a játék nyuszi és megkérdezte: Miért nem védekeztél a rongálás ellen? Eszembe sem jutott ilyesmi+ - válaszolta a faló. Nem az számít, hogy új korában milyen valaki, hanem milyen lesz a végén. A fontos az, hogy másoknak örömet szerezzen Ez tette értékesé életemet. Mindez azonban sok fájdalmat is jelentett számodra - jegyezte meg őszinte részvétellel a nyuszi. Igen, olykor fáj, hogy elkoptam és sarokba kerültem, mint haszontalan holmi. Csak az a gondolat vigasztal, hogy betöltöttem hivatásomat, ami nem volt más, mint hogy másokért létezzem.

Ez az egyszerű történet nagyszerűen kifejezi a Jézust követő keresztény magatartást. Aki Krisztus király szolgálatába szegődik, annak legfőbb kötelessége, hogy másokért éljen, mások boldogságát, üdvösségét szolgálja. Így és ezáltal lehetünk már földi életünkben annak a második országnak polgárai, amely nem ebből a világból való.

Krisztus királysága tehát nem azt jelenti, hogy valami isteni szuperhatalmat épít ki a nemzetek között, és

gúzsba köti az emberi szabadságot. Jézus az emberi szíveket akarja meghódítani, megtölteni a szeretet fényével és melegével. Nem az emberek fölött, hanem a gyűlölet erői felett akar győzedelmeskedni. Nem kétséges, hogy ettől a győzelmétől még messze vagyunk. S a gyűlölet erői még nem véreztek el, és azon sem csodálkozhatunk, ha Krisztus király híveit, barátait sokszor elfogja a csüggedés.

Emberi szemszögből nézve Jézus egész élete kudarcban végződött. Ez a kudarc azonban üdvösségünk kapujává szépült. A szeretet királya legyőzve is győzött, és ez a győzelem elteti mind a mai napig. Nem a hatalmával, hanem szeretetével uralkodik közöttünk a kereszt trónusáról. Ebben a világban is azon munkálkodik, hogy minden alattvalóját elvezesse abba az országba, amely nem ebből a világból való. Bárcsak mindnyájunk szívében elevenen égne ez az égi honvág, és Szent Bernáttal énekelnénk:

*Ezer vágya feléd eped:
Mikor jössz, Jézus? Kérdelek.
Mikor vidítsz föl engemet?
S elégíted ki lelkemet?*

*Ég országának népe, szállj,
Ajtót, kaput elébe tárj,
Köszöntsd a győztest, harsonálj:
Üdvözlégy, Jézus, nagy király!*

(Szent Bernát ujjongása Jézus nevére,
Babits Mihály fordítása)

Tóth János káplán

Laudate, cantate!

XVIII. rész – Antonio Vivaldi

Az utóbbi néhány cikkben a barokk orgonamuzsikával foglalkoztunk, s ennek tükrében ismerhettünk meg különböző műfajokat, életműveket. A mostani, illetve az elkövetkező számokban azonban, megfordítva nézőpontunkat, egy-egy zeneszerző műhelyébe szeretnék részletesebb betekintést nyújtani. Az egyes szerzőkkel így, átlépve egy újságszám kereteit, több cikken keresztül foglalkozunk.

Az orgona története kapcsán hosszabb ideig német nyelvterületen időztünk. Ezúttal a barokk zenének egy kiváló olasz művelőjét mutatom be. Azt a zeneszerzőt, aki az általános iskolai ének-zene oktatásból a közismertté vált Négy évszak c. műve révén sosem marad ki. Mégis, azon kívül, hogy megírta ezt a hegedűversenyt, általában vajmi keveset tudunk róla mondani. Pedig sokrétű tevékenységet folytatott, s az egyházzal is meglehetősen szoros kapcsolatban állt...

Antonio Vivaldi a lagunák városában született 1678-ban. Velencében található a híres Szent Márk székesegyház, amely révén a település zenei központtá lett. A kis Vivaldi így a városi környezetben, de emellett szűk családi körben is megtapasztalta a zene szeretetét. Apja ugyanis a székesegyház zenekarában hegedült – igaz, csak miután beleunt a borbélymesterségbe.

Antonio, mivel koraszülött volt, sokat betegeskedett. Hetekig az is kétértelmű volt, hogy életben marad-e az újszülött. Ez a fizikai gyengeség egész életében végigkísérte a zeneszerzőt. Szüleinek mégis komoly tervei voltak vele kapcsolatban. Mivel ő volt az elsőszülött, a kor szokásainak megfele-

lően egyházi pályára szánták. Annak ellenére is, hogy betegeskedései miatt nem mehetett a szemináriumba – ahol valószínűleg belehalt volna az önmegtartóztatásokkal teli életbe. Szüleinek sikerült elérni, hogy, példátlan módon, otthon taníttassák.

Eközben rengeteg zenei benyomás is érte Vivaldit. Apja tanította hege-

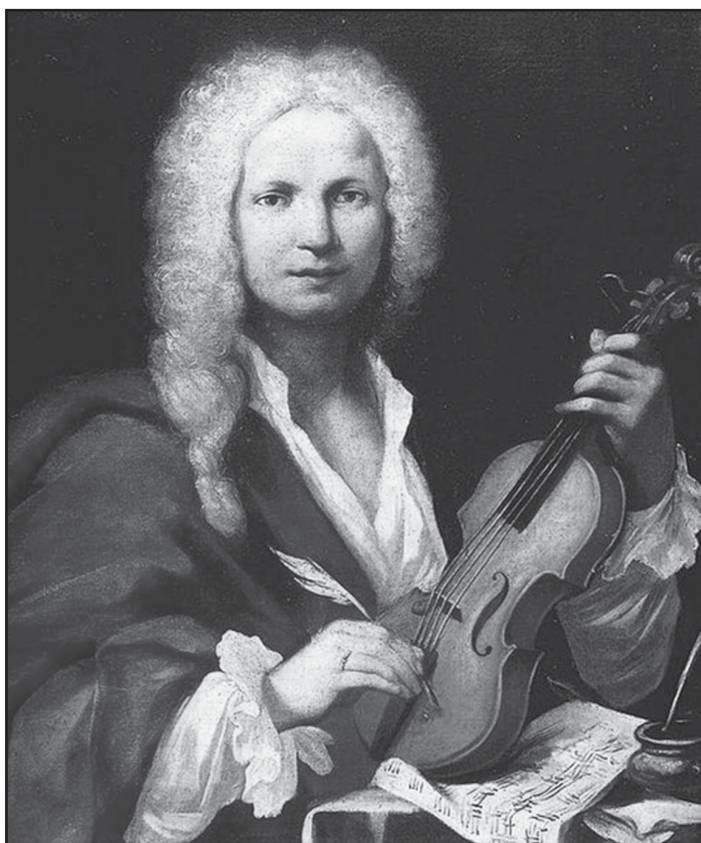
latokat, s még ebben az évben hegedűtanári állást kapott a Pio Ospedale della Pietà árvaházban. Velencében több ilyen árvaház is működött, ahol rendszeres oktatásban és vallásos nevelésben részesítették a gyerekeket. Rendszerint volt az árvaházaknak egy zenekara, énekkara is, melyek a zenei szemináriumok során megtanult

műveket koncerteken adták elő. Ezek a hangversenyek nagyon népszerűek voltak, sokan ellátogattak a városba csak azért, hogy hallják a gyerekeket. Így aztán nem csekély bevételt hoztak az intézményeknek.

Vivaldinak az itt betöltött munkakör nagyon jó lehetőséget biztosított művei kipróbálására, bemutatására. Nem kellett zenészeket keresnie, hiszen a zenekar adott volt. Mindamellet felfigyelt a tehetséges növendékekre is, és segítette őket képességeik kibontakoztatásában. Mikor IV. Frigyes, Dánia és Norvégia királya Velencébe látogatott, a Pietà zenei élte nagyon érdekelte. Meg-

hallgatta egy koncerten a zenekart, amelyet ezúttal Vivaldi vezényelt. Az uralkodónak feltűnt az előadás magas színvonala, s tetszését fejezte ki a zeneszerző munkáját illetően.

1709-ben bemutatták a városban Händel legújabb operáját, az Agrippinát. Ezt valószínűleg Vivaldi is látta, s nyilvánvalóan befolyásolta őt későbbi operaszerzői tevékenysége során. De hogyan tudta ezeket a világi feladatokat, célokat összeegyeztetni papi életével? A következő alkalommal erre is kitérek, s folytatom Vivaldi életének bemutatását.

dülni, a család gyakran vendégül látott énekeseket, zenészeket, kántorokat. Vivaldi már 10 évesen helyettesítette apját a székesegyház zenekarában. A zenekar karnagya a köztisztviselő álló Giovanni Legrenzi volt. Tőle pedig talán zeneelméletet tanult. Ugyanakkor Vivaldi apja folyamatosan frissítette otthoni kottatárát, így a fia a papi tanulmányok mellett zeneileg autodidakta módon is képezhette magát.

1703-ban szentelték áldozópappá. De nem sokáig tevékenykedett ebben a hivatásában, ugyanis továbbra is gyenge volt, és gyakran misézések közepette lett rosszul. Így aztán csak „másodállásban” végzett ilyen szolgál-

Nyugat-Európai Zarándoklat a Szűzanya és a francia szentek nyomában – II. rész

„Lelkem ne félj, lenyúlt egy kéz, karjába vett és úgy vezet. Nincs rémület, nincs félelem, míg áldó karja átölel, itt van a menny egész közel!” (Kovács Margit)

Mivel zarándokkörutunk bővelkedett gazdag világi programokban is, délután a csodaszép Loire-menti „**vízi kastély**”, **Chenonceaux** megtekintése volt úti-célunk. A kastély nem a Loire, hanem annak mellékfolyója, a Cher mentén található. Napjainkban magántulajdonban van, de látogatható, berendezését az eredeti állapotnak megfelelően állították helyre.

A mai nap még tartogatott egy meglepetés-látnivalót is, ugyanis felkerestük egyházmegyéink védőszentjének, **Tours-i Szent Mártonnak** gyönyörű templomát és az altemplomban őrzött ereklyéjét. Szent Márton Pannoniában, Sabariában – ma Szombathely – született pogány szülők gyermekeként. 15 éves korában már a császári sereg lovas testőrtisztje volt, amit később otthagyt. Hamar kitűnt életének tisztasága, egyszerűsége, önfeledt

felebaráti szeretete. Hamarosan megkeresztelkedik, édesanyját is megtéríti, majd Gallinaria szigetén remeteskedik. Később remeteségét elhagyva sok tanítvány gyűlik köréje. 371-ben, amikor meghalt a tours-i püspök, a nép és a papság őt kívánta püspöknek. Fölszentelése napjától, mint jó pástor látogatta nyáját, – s a csodatevés ajándékát is megkapván, – nagy erőt öntött a híveibe és a papjaiba egyaránt. 375-ben Tours közelében megalapította Marmoutier kolostorát, s megindította a gall-frank szerzetesség fejlődését. A nép atyjaként szerette őt, aki úgy élt közöttük, mint a legszegényebbek, s csak segíteni és békességet teremteni akart mindenütt. Minden tevékenységében apostoli céljai irányították: a rábízottak üdvössége és az igaz tanítás megőrzése. Halála után hamarosan szentként kezdték tisztelni, elsőként a nem vértanú szentek között. Márton tisztelete halála után gyorsan terjedt; már életében legendák keringtek jóságáról. Tisztelete egyre fokozódott, népszerűvé vált az emberek körében. Sírja felett 476-ban bazilikát építettek, ereklyéi a Saint-Gatien katedrálisban, a tours-i Szent Márton-bazilikában, és kisebb koponyacsont a szombathelyi székesegyházban találhatóak.

Másnap a Jézus Szíve-tisztelet legfontosabb helyére, **Paray le Monial**-ba utaztunk. Franciaország második leglátogatottabb búcsújáró helye Lyontól északnyugatra található. Ebben a bencés kolostorban élt **Alacoque Szent Margit** (ereklyéi a kolostorban), kinek révén lett a város a Jézus Szíve-tisztelet központja. Isten már kora gyermekkorában kiválasztotta az Ő szolgálatára. Súlyos betegség kerítette hatalmába, az orvosok nem tudtak rajta segíteni. Akkor gyógyult meg, amikor fogadal-

mat tett, hogy szerzetbe lép. Amikor fivérével elment látogatóba Paray le Monialba, megszólalt belsejében egy hang: „Ez az a hely, ahol látni akarlak.” Belép hát a Szalézi Szent Ferenc és Chantal Szent Franciska által alapított vizitációs rendbe. A szerzetbe való belépésétől kezdve egész élete végéig minden szabad idejét hűségesen az Oltáriszentség előtt töltötte, mélységes imádatba merülve, kezét összetéve, egyetlen mozdulat nélkül. A Jézus Szívről kapott kinyilatkoztatásokban, az is szerepelt, hogy az Egyház szenteljen egy külön ünnepet Jézus Szívének. Jézus Szíve tiszteletéhez kapcsolódik a bűnbánat gondolata, és a rendszeres gyónás, áldozás. Elsőpéntekhez köthet a nagykilenced gondolat, amely azt jelenti, hogy valaki 9 egymás utáni elsőpénteken szentgyónáshoz és szentáldozáshoz járul. Ehhez különféle ígéretek kapcsolódnak, gyakorlata a rendszeres Isten-kapcsolat megerősítését szolgálja. Az elsőszombat hasonló ehhez: a Szűzanya tiszteletét erősíti bennünk, aki szent Fiához, Jézushoz vezet bennünket.

E nap folyamán még egy csodálatos szentélyt kerestünk fel. A papok védőszentjénél, **Vianney Szent János**nál tettünk látogatást **Ars**-ban. Ritkán volt alázatos, sőt megalázott embernek ilyen nagy dicsőségben része, mint neki. Egy kicsi, tudatlan szolgagyerekből, aki istállóban aludt, a mindenható Isten sokféle próbatétel által látnokot és csodatevőt nevelt magának és szentté tette őt. Hő vágya volt, hogy pap lehessen. 19 éves korában sikerült iskolába kerülnie, de igen sokat küzdött a tanulással, fogyatékos latin tudása miatt nehezen végezte tanulmányait. „Jámbor lélek, ismeri a rózsafüzért, és

(folytatás az 5 oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 4. oldalról)

tiszteli a Szűzanyát. A többit a kegyelem és a szíve majd elvégzi” – mondták róla és 29 éves korában pappá szentelték. Káplán lett, majd Ars plébánosa. Amikor odaért a plébánia határához, letérdelt az út porába, és imádkozott a helység őrangyalához, ahol az életét akarta áldozni az emberekért. A vallástalan falut néhány év alatt megváltoztatta, híre bejárta az egész országot. Az ars-i emberek lassan ráébredtek, hogy egy szent érkezett hozzájuk. Ismerte az emberi szíveket, és különös kegyelmi ajándékként olvasott bennük, anélkül, hogy az emberek megszólaltak volna. Olykor gyóntatás közben könnyekre fakadt. Mikor valaki ezen elcsodálkozott, azt mondta neki: „Barátom, azért sírok én, mert ön nem siratja a bűneit.” Nagyra értékelték őt, mint gyóntatót, és tanácsait szent tisztelettel fogadták. Pásztori tevékenységével, szentekhez illő életével, gyóntatói munkájával radikálisan átformálta környezete szellemiségét. Alázatosságában a csodákat és gyógyításokat, amelyeket Isten általa művelt, Szent Filoménának tulajdonította, akit bensőségesen szeretett, s akitől volt egy kis ereklyéje. Amikor híre ment, egész Franciaországból özönlöttek hozzá a zarándokok gyónni. Súlyos kísértések és testi fájdalmak gyötörték, mégis mindig mindenkinek szeretettel állt szolgálatára. Az Eucharisztikus Jézus volt életének középpontja. Sokan voltak körülötte, mégis az ars-i plébános olyan magányosan halt meg 74 éves korában 1859. augusztus 4-én a kimerültségtől, amilyen magányosan élt. XI. Pius pápa avatta szentté 1925-ben, és tette meg a plébánosok és lelkipásztorok védőszentjévé. Az Egyház ezzel emlékezteti minden idők papjait arra, hogy Isten ereje a gyengékben válik tökéletessé. E szent helyen, ahol lélekben találkozhattunk vele, romlatlan teste fölött imádkoztuk szentmisénket, s kértük közbenjárását csoportunk lelki-vezetőjéért és egyházmegyénk minden papjáért.

Zarándoklatunk hetedik napján az Alpok hegyláncai között folytattuk utunkat, a gyönyörű fekvésű **La Salette-i** Mária kegyhelyre látogatunk. La Salette egy kis hegyi falu a közel 1800 m magas alpesi fennsíkon. A Mária jelenés a katolikus egyház vizsgálata szerint alapvetően hitelesített, és **La Salette-i Miasszonyunk** néven jóváhagyott Szűz Mária-jelenés. Maximin Giraud és Mélanie Calvat – a két pástorgyermek – beszámolt róla, hogy láttak egy gyönyörű hölgyet a La Salette-i hegycsúcs közelében, ragyogó fényben, furcsa ruhába (helyi népviselet) öltözve. Egy sziklán ült és könnyezett, arca kezébe volt temetve. „Jertek ide, gyermekeim, ne féljete; én azért vagyok itt, hogy nagy újságot mondjak nektek.” – hívta őket, s titkokat bízott rájuk. Azt kívánta, hogy az emberek hajoljanak meg Isten Fölsége és az Egyház előtt, és föltárta közbenjárásának titkát. Nyakában egy láncot viselt, melynek végén egy kereszt volt. A kereszten úgy látszott, mintha az Úr Jézus élne. A keresztfá bal és jobb oldalán egy kalapács és egy harapófogó volt. (A szenvedéstörténet eszközei) A La-Salette-i keresztről a Szűzanya később elmondta, hogy ez a kereszt a megpróbáltatások idején megoltalmaz

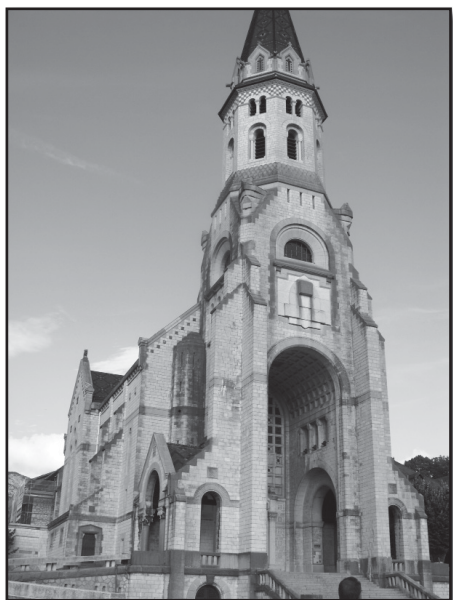
bennünket, és aki tiszteli, azt az Úr angyalai veszik körül és mindenkivel szemben megvédelmezik. A háromnapos sötétség idején világítani fog, melyet még a kételkedők is látni fognak. Az üzenet hitelességét 1851-ben ismerték el hivatalosan, amikor a két látnok leírta ezeket, s az lezárt borítékban IX. Pius pápa kezébe került. 1852-ben a püspök elrendelte zarándokhely létesítését, templom építését, és megalapította a La-Salette Miasszonyunk Misszionáriusai klérikus szerzetes kongregációt a zarándokhely lelkipásztori ellátására. Szentmisénkben itt köszöntöttük Égi Édesanyánkat, foglaltuk imáinkba mindazokat, akiket szívünkben magunkkal hoztunk, s kértük égi áldását és közbenjárását hazánkra, és mindnyájunkra. Szentmise után ott fenn a hegyen, ahol az ég összeért a földdel, a kristálytisza napsugárban tündöklő tájban, körmenetben tettünk tanúságot hitünkéről, mely alatt meglepődve hallottuk Bálint atya lágy hangján a magyarul is elhangzott imádságokat, könyörgéseket, kéréseket. A körmenetet szentségimádás követte, majd a szentségi áldás után búcsút intettünk a Szűzanyának,

(folytatás a 6 oldalon ⇨)

(⇐ folytatás az 5. oldalról)

a gyönyörű tájnak és **Annecy** városába utaztunk.

Az „Alpok gyöngyszeme” elnevezéssel büszkélkedő város egy hegyi tó, az Annecy-tó partján terül el, a Thiou folyócska torkolatánál. Itt kezdte meg a reformációval szembeni térítő munkáját Szalézi Szent Ferenc, aki nemesi család fiaként a közelben született 1567-ben. Előbb Genf segédpüspöke, majd püspöke lett. Itt alapította meg a ma is működő Vizitációs apácarendet. Halála után alig négy évtizeddel, 1622-ben szentté avatták. A barokk Szent Ferenc-templom volt a vizitációs nővérek rendjének első temploma, mellette (a jelenlegi szálloda épületében) volt maga az apáca kolostor. Itt volt Szalézi Szent Ferencnek, a rend megalapítójának és az első felszentelt nővérnek, Jeanne de Chantalnak, a rend első főnökszonyának sírja. Mindkettőjüket itt avatták szentté. Ma csak epitáfium jelzi sírhelyüket, a főoltár két oldalán. A templom ma az annecy-i olasz közösség temploma. **Basilique de la Visitation** – a (Vizitációs rend bazilikája) a város déli része fölé magasodó sziklatetőn álló templom építését 1922-ben kezdte meg a vizitációs nővérek rendje, de csak 1949-ben szentelték fel. Ide hozták át Szalézi Szent Ferenc és Jeanne de

Chantal földi maradványait. Ettől fogva a templom nevezetes zarándokhely lett. Szalézi Szent Ferencet a római katolikus egyház egyik legjelentősebb teológusának tartják. Ferenc gyakran mondta: *„Égre szegezett tekintettel kell végezni a földi dolgokat. Amit szeretettel csinálunk, az maga is szeretet.”*

Zarándokkörutunk utolsó előtti napjához érkezvén, még mindig tartogatott az út meglepetéseket számunkra. Búcsút intettünk a francia tájnak és továbbutaztunk Svájcba, a világ legszebb és legváltozatosabb országába, a hegysek által körülölelt fővárosba, Bernbe. Bern Svájc közepén terül el az Aare folyó partján. Az óváros a folyó egyik hurokszerű kanyarulatában fekszik, innen terjed ki a város minden égtáj felé.

Ezután Svájc legfontosabb, ősi kegyhelyére, **Einsiedeln**be utaztunk, amely csodálatos természeti környezetben, az Elő-Alpok vidékének egyik magas-völgyében, – amit egykor gleccserek formáltak – fekszik. Einsiedeln legnagyobb és leghíresebb máriás búcsújáró hely Svájcban. Benedek-rendi kolostorát a csodatevő Mária képnek szentelt kegytemplommal együtt több mint ezer évvel ezelőtt alapították. Itt élt Szent *Meinrad* remete, akit a hagyomány szerint 861-ben megöltek. Az egykori kegykápolnát 948-ban szentelték fel, az addigra szentté avatott Meinrad cellája helyén. Einsiedeln idővel nemcsak kedvelt búcsújáróhely lett, hanem a katolikus tudományosságának is jelentős központjává fejlődött, s ma is a svájci katolicizmus szellemi központja. A kolostor és vele együtt a kéttornyú templom az ország legnagyobb barokk épületegyüttese. A templom belső terét karzatok hidalják át, és három tágas nyolcszögletű kupolaterre tagozódik. A kupolákon a barokk stílusra jellemző, színpompás freskók törnek a magasba. A főhajó előterében találtuk a feketemárvány-

nyal körülkerített belső, ugyancsak feketemárványból készült **kegykápolnát**, benne a **Fekete Madonna** kegyszoborral. A templom előtti tér közepét díszíti a Mária-kút kerek pavilonja, aranykoronás körbaldahinját oszlopos árkádok tartják. Ebben a gyönyörű templomban imádkoztuk szentmisénket, majd elbúcsúztunk e szép kegyhelytől és a Boden-tó mellett fekvő Bregenz környéki szállásunkra utaztunk.

Mivel egyszer mindennek vége lesz, elérkeztünk zarándoklatunk utolsó napjához. Úton hazafelé megálltunk Altöttingben, a pápa kedves kegyhelyén, hogy a kegytemplomban szentmise keretében hálát adjunk az elmúlt napok minden kegyelmi ajándékáért. Altötting jelentős európai, és híres bajor Mária-kegyhely, s búcsújáró hely. A nyolcszögletű kápolna 700 körül épült. 1489-ben itt egy kisfiú vízbe fulladt, de miután az Isteni Kegyelem kápolnában (Gnadenkapelle) az oltárra fektették, feléledt. A kápolnát kívülről árkádos folyosó veszi körül, melynek fekete színű falain hálaadó képek sorakoznak. A szentély falai belülről fekete márványból vannak. Az ezüst oltár pazár kidolgozása, 1645-ből származik, híressége az 1330-as évből eredő fa Madonna-szobor, melyet a gyertyák korma feketére festett.

A hársfából készült, 65 cm magas kegyszobrot a mai napig százazrek keresik föl évente. A zarándokok fakeszterket hordva járják körül az oldal-folyosót, este égő gyertyákkal kerülük meg a kápolnát. A nyugati oldalon lévő fali fülkékben jelenleg 28 ezüst szív urna van elhelyezve, amelyek fontos emberek szívének nyughelyei, köztük az összes bajor fejedelmeké és királyoké. 2006. szeptember 11-én XVI. Benedek pápa zarándokolt ide, hogy püspöki gyűrűjét, amit pápává történt választása előtt viselt, a Szűzanyának adja.

(folytatás a 7. oldalon ⇨)

(⇨ folytatás a 6. oldalról)

Zarándokutunk utolsó napján egész napos utazás várt reánk. Sokszor éreztük, – főként La Salette-ben – mint az apostolok a Tábor Hegyen: Uram jó nekünk itt lenni..., jó lenne tovább maradni. A hosszú utazás során többször elővettük a rózsafüzért, elméldtünk titkain. Ebben a rövidített evangéliumban naponta rátalálhattunk arra az útra, mely az Isten Anyjához és Szent Fiához vezet. Naponta csendültek fel ajkunkról a szép Mária és más énekek. Köszönetet kell mondanunk Bálint atyának a szervezésben

nyújtott segítségért, a lelki-vezetésért továbbá Horváth Zoltán idegenvezetőnknek, aki nagy tudással, kedvességgel kalauzolt bennünket az út során. Nagy várakozással, bizakodással, szemünkben csillogó fénnel és reménnyel indultunk, és nem is csalókoztunk mert – a világi és zarándokprogramokban bővelkedő út során – várakozáson felüli mennyiségű ismerettel gazdagodva és kegyelmekben bővelkedve térhettünk haza szereteteinkhez.

Salamon Károlyné

Jó volt olvasni:

Petőfi Sándor: Az Alföld

Mit nekem te zordon Kárpátoknak
Fenyvesekkel vadregényes tája!
Tán csodállak, ámde nem szeretlek,
S képzetem hegyvölgyedet nem járja.

Lenn az alföld tengersík vidékin
Ott vagyok honn, ott az én világom;
Börtönéből szabadult sas lelkem,
Ha a rónák végtelenjét látom.

Felröpülök ekkor gondolatban
Túl a földön felhők közelébe,
S mosolyogva néz rám a Dunától
A Tiszáig nyúló róna képe.

Délibábos ég alatt kolompol
Kis-Kunságnak száz kövér gulyája;
Deleléskor hosszú gémü kútnál
Széles vályu kettős ága várja.

Méneseznek nyargaló futása
Zúg a szélben, körmeik dobognak,
S a csikósok kurjantása hallik
S pattogása hangos ostoroknak.

A tanyáknál szellők lágy ölében
Ringatózik a kalászos búza,
S a smaragdnak eleven színével
A környéket vígan koszorúzza.

Idejárnak szomszéd nádasokból
A vadlúdak esti szürkületben,
És ijedve kelnek légi útra,
Hogyha a nád a széltől meglebben.

A tanyákon túl a pusztá mélyén
Áll magányos, dőlt kéményű csárda;
Látogatják a szomjas betyárok,
Kecskemétre menvén a vásárra.

A csárdánál törpe nyárfaerdő
Sárgul a királydinnyés homokban;
Odafészkel a visító vércse,
Gyermekektől nem háborgatottan.

Ott tenyészik a bús árvalányhaj
S kék virága a szamárlenyernek;
Hús tövéhez déli nap hevében
Megpihenni tarka gyíkok térnek.

Messze, hol az ég a földet éri,
A homályból kék gyümölcsfák orma
Néz, s megettök, mint halvány ködoszlop,
Egy-egy város templomának tornya.

Szép vagy, alföld, legalább nekem szép!
Itt ringatták bölcsőm, itt születtem.
Itt borúljon rám a szemfödél, itt
Domborodjék a sir is fölöttem

Petőfi Sándornak ez a verse nagyon szépen mutatja be az alföldi tájat. Valójában unalmas sík vidék ez számomra, de Petőfi szerethetővé teszi. Tetszik, hogy először madártávlatból, majd egyre közelebbről mutat rálátást az egészre. Ez a vers egy képzeletbeli kirándulásra hívja az olvasót.

Dudik Kamilla

Habsburg-Lotharingiai Mihály optimista Mindszenty boldoggá avatási perével kapcsolatban

A hírek szerint célegyesben van Mindszenty József bíboros, hercegprímás boldoggá avatási eljárása. Az ügyről Habsburg-Lotharingiai Mihály főherceget, a Mindszenty Alapítvány elnökét a Terror Házában rendezett, szeptember 21-i Mindszenty-konferencián kérdezte a Magyar Kurír munkatársa.

Januárban meghalt Szőke János szalézi szerzetes, a Mindszenty-ügy volt vice-posztulátora, aki több magyar boldoggá és szentté avatási ügyét sikerre vitte. Helyére Kovás Gergely okleveles posztulátor lépett. Zökkenőmentes volt Szőke János feladatainak átvétele?

Nem volt semmi gond, ráadásul a római posztulátorunk, Ambrosi ügyvéd nagyon ügyes és gyakorlott, s ő vitte XXIII. János pápa vagy épp Edith Stein boldoggá avatási ügyét is. Csak nagyon sok az anyag, az utóbbi években is egyre nőtt a bíborosról szóló dokumentumtömeg. Az Egyesült Államok külügyminisztériumának levéltárában például hétezer iratot találtunk abból az időből, amikor Mindszenty a budapesti amerikai nagykövetségen tartózkodott. Azt mind le kellett má-

solni, átszállítani Európába és sok mindent lefordítani belőle olaszra.

Voltak olyan hírek, hogy az iratok egy részét valaki nem szerették volna visszajuttatni a Mindszenty Alapítványnak. Ez már megoldódott?

Voltak ilyen dolgok, kisebb-nagyobb akadályok mindig akadtak. De ez is megoldódott, mert most megvan a teljes anyag. Pár éve nagyon jó relátorunk van, aki a Szentté Avatási Kongregáció főrelátora is egyben. A posztulátor dolga az anyaggyűjtés, s ő az ügyvéd, aki Rómában képviseli az ügyet. A relátort a kongregáció nevezi ki, s együtt dolgozik a posztulátorral.

Miért húzódik ilyen sokáig az egész eljárás?

Mindszenty saját maga annyit írt, és őrá is annyit írtak, amit nagyon sok idő átolvasni. Akárhova mentünk, új anyagokat találtunk róla. A végtelenségig lehetne róla gyűjteni az anyagot. Négyezer oldalnyi irat gyűlt össze, összehasonlításul: Meszlényi Zoltán ügyéhez 280 oldal állt rendelkezésre. Csak vele ellentétben Mindszenty „fehér vértanú” volt, azaz nem halt mártírhálál, így nem olyan könnyű az eljárás. Minden boldoggá avatási perben

természetesen vizsgálják azt is, ami a boldoggá avatás ellen szól. Úgy hallok egyébként, hogy nagyon nyíltan fognak beszélni Mindszenty ügye kapcsán az egész korszakról, például a Vatikán keleti politikájáról, amikor majd sor kerül az eljárás indoklására Rómában.

A szeptember 13-i Heti Válaszban nyilatkozik Somorjai Ádám OSB korábbi relátor, tulajdonképp tisztségének megfélelően kifejtve, hogy őszinte miért nem kellene szentté avatni a bíborost. Azt mondja: mivel a szent példakép is, ezért Mindszentyt, habár az életszentségét ő is kész elismerni, mégsem kéne boldoggá avatni, mivel politikai nézetei elavultak voltak. Az ő véleménye milyen hatással volt az eljárásra?

Ez az ő véleménye. Sok pletyka és legenda van Mindszentyről. Tiszteletben tartjuk az álláspontját, de azt hiszem, ez már nem fogja befolyásolni az eljárás további részét. Egyébként pár éve a magyar püspöki kar pertársaságra lépett velünk, így teljes mértékben az ügy mögött áll. Ez azért is fontos, mert Mindszenty idejében a püspöki kar kérte az ő lemondását Rómában. Mindszenty 1892-ben született, más korszakban élt mint mi, és a saját kora gyermekeként kell megítélnünk.

A Mindszenty-hagyatékot a liechtensteini Vaduzban bejegyzett Kardinal Mindszenty Stiftung kezeli, aminek három egyházi és három világi tagja van. Tiszteletbeli elnöke Erdő Péter bíboros prímás, elnöke Habsburg-Lotharingiai Mihály főherceg, kuratóriumát Cserhádi Ferenc püspök és Gábor Bertalan felvidéki pap mellett Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Michael von Liechtenstein herceg alkotják. Ennek hazai társszervezete a Magyarországi Mindszenty Alapítvány, amelynek kuratóriumában új tag Császár István pápai káplán és Kovács Gergely okleves posztulátor. Az alapítvány jelenleg a jezsuiták Párbeszéd Házában működik. (Vértanúink-Hitvallóink, 2012. szeptember)

Szőke János a jezsuita A Szívnek adott **utolsó interjújában** a szentté avatási folyamatról:

Hogyan zajlik egy boldoggá, szentté avatási folyamat?

Nagyon fontos az, hogy legyen egy Felperes vagyis Actor, aki támogatja a boldoggá avatást és az ügy anyagi részét is egészen a befejezésig vállalja. Az Actor jelenti a posztulátor kinevezését

az egyházmegyes püspöknek és engedélyét kéri, hogy hivatalát gyakorolhassa. Ez általában úgy történik, hogy egy hivatalos levélben erről a püspököt értesíti, aki kellő információk után, nagy körültekintéssel megállapítja, hogy valaki alkalmas-e a posztulátori feladat elvégzésére. Ha igen, akkor a posztulátor segítségével Rómát erről a tényről értesíti. Az egyházmegyei ha-

tóság nevezi ki a egyházmegyei bíróság tisztségviselőit: elnök, helyettes, jegyző, különböző megbízottak. Amikor ez megtörtént, elkezdődik a tanúk kihallgatása: általában 20-25 szemtanúra van szükség. Ha valakinek a boldoggá avatása elkezdődött, törvényesen használhatja az Isten Szolgája elnevezést. Meg kell vizsgálni az erényekre vonat-

(folytatás a 9. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 8. oldalról)

kozó bizonyítékokat, mindazokat az írásokat, amelyeket Isten Szolgája írt vagy róla írtak. Az összegyűjtött dokumentációt szakszerűen le kell fordítani a Vatikánál elfogadott nyelvre: melyek az olasz, a latin, a francia és az angol. Mikor ezek az iratok elkészültek, a posztulátor Rómába viszi az egész dokumentációt és ott kéri az illetékes

tisztviselőktől az iratok hivatalos elismerését. Ha ez megvan, akkor elkészítik az ún. Copia Publica-t, amelyből a szakértők összeállítják a Positiót. Ezt több szakértőből álló bizottság (teológusok, bíborosok, érsekek) vizsgálja át. Ha az ő véleményük szintén pozitív, akkor kerül az ügy végső döntésre a Szentatya elé. Ha Isten Szolgája vértanú volt, akkor nincsen szükség csodá-

ra. Csoda csak abban az esetben szükséges, ha Isten Szolgája hitvalló volt. A továbbiakban fontos az, hogy a szentté avatáshoz egy csodára minden esetben szükség van. Az ügyeknek van relátora is, aki az „ördög ügyvédje”, ő kérdez rá azokra a pontokra, amelyek kétségesse tehetik valakinek az életszentségét

Szilvay Gergely

Magyar Kurír

Mindennapok

A napokban komoly dilemma elé kerültem. Egy igen kedves ismerősömről megtudtam valamit. Nem volt valami eget rengetően nagy dolog. Semmi rendkívüli, semmi rossz...

Engem mégis megrendített. Pár órányi kétségbeesés után addig stresszeltem magam, amíg majdnem ájulva estem össze.

Aznap este az egyik legjobb barátom próbált megnyugtatni, lelket önteni belém és tovább lendíteni az akadályon. Ahogy fokozatosan belemelegedtünk a beszélgetésbe, felvettem neki a gondolatot, hogy Isten már nem is szeret engem. Elvégre vagy egy éve nekem semmi sem akar sikerülni. Minden elromlik körülöttem, minden és mindenki cserbenhagy, odábbáll mellőlem.

Barátnőm türelmesen végighallgatott, majd mélyen a szemembe nézett, és eltöprengve, de meggyőződéssel ennyit mondott:

– Isten biztosan szeret téged! Miért is ne szeretne? Valószínűleg csupán meg akar tanítani téged valami fontosra, rá kíván téríteni a helyes útra! Bizonyára valamit nem jól tettél az elmúlt időben, netán valakinek fájdalmat, bánatot okoztál.

Rögtön nyitottam volna a szám, hogy ellenkezzem, de ő engem megelőzve belém fojtotta a szót.

– Tudod... a minap imádkoztam. Ismersz, így nem mondok újat vele, hogy nem, vagy csak nagyon ritkán szoktam ilyet tenni, merthogy én a vonzás törvényében hiszek. De úgy éreztem... gondoltam, megpróbálok... hátha... És miután befejeztem, kellemes melegség árasztott el. Megnyugodtam, átfutott rajtam az érzés, hogy minden rendben...

Beszédében rövid hatásszünetet tartott, óvatosan a reakciomat figyelte, s folytatta:

– Ha engem meghallgatott, akkor

vajon téged miért ne szeretne?

Elgondolkodtam a szavain. Tudtam, hogy komolyan beszél. Jól ismerem. Nem nevelték katolikusnak, Isten-félőnek. Számára a Sors létezik, a különféle jelekben hisz, és azt az elméletet vallja, hogy ha egy fontos valaki bekerül az életünkbe, azzal egyidejűleg egy másik fontos ember távozni fog.

Olyannyira meghatottak az iménti szavai, mondatai, és az a tény, hogy imádkozik, vagyis mégiscsak foglalkozik Istennel, hogy nem bírtam tovább tartani magam, könnyed sóhaj tört fel belőlem, majd a megnyugvás könnyei gördültek le az arcomon. Barátnőmnek igaza kell, hogy legyen, és Urunk, Istenünk csak tanítani próbál engem, az esendő embert.

Aznap este megkönnyebbült lélekkel tértem nyugovóra.

Papp Ráchel 12.a

Mindszenty József Iskola

Lelkitükör szülőknak I.

Otthonunk

- Igyekszem-e egyre szebbé, kedvesebbé, barátságosabbá tenni otthonunkat?
- Töreksem-e arra, hogy családom tagjai a lakásban igazán otthonosan érezzék magukat?
- Türelmes vagyok-e családtagjaim, különösen az idősek és a fiatalok életstílusa iránt?
- Szívesen töltöm-e otthon a szabadidőmet?
- Házastársam és gyermekeim barátait szívesen látom-e otthonunkban?
- Vallásos légkör uralkodik-e otthonunkban?
- Rendszerben tartjuk-e otthonunkat?
- Megosztjuk-e az otthoni feladatokat?
- Buzdítom-e gyerekeimet, hogy önzetlenül is segítsenek?

- Figyelek-e arra, hogy segítségük ne legyen terhes számukra?
- Ha olyan házimunkát kell végezni, amit nem szeretek, nem végzem-e aszkéta arccal?
- Másfelől: nem vagyok-e rabja otthonunknak?
- Nem tartok-e túlzott rendet, ami múzeummá, kiállító teremmé teszi a lakást, és akadályozza, hogy otthon legyen?
- Okosan gazdálkodunk-e a pénzzel?
- Az ezzel kapcsolatos kérdéseket megbeszélem-e házastársammal?
- Segítünk-e másokat anyagilag?
- Minek tartanak engem a többiek a családban? Basának? Házisárkánynak? Vagy édes szülőnek? Biztos lehetek ez utóbbiban?
- Étkezéseink közben boldog, vidám hangulat uralkodik-e?

JORDÁNIA-IZRAEL ZARÁNDOKLAT

Lelki vezető: Stróber László

2013. február 23 – március 2. 7 éj

Utazás: Budapestről charter járatral

Elhelyezés: 3* szállodákban

Ellátás: Félpanzió

Részvételi díj: 179 900 Ft + 1% storno és BBP biztosítás

Repülőtéri illeték: 39 900 Ft

Helyszínen fizetendő: 230 USD belépők, baksis, határ ill. vízum

A repülőgép Sharm El Sheikh-re érkezik, Tabára busszal szállítjuk az utasokat! Még nincs érvényes menetrend, ezért az első és utolsó napi program ennek függvénye lesz!

PROGRAM

1. nap

Indulás Budapestről közvetlen charterjáratral Sharm El Sheikh-be, majd onnan buszos transzferrel Tabára. Érkeztől, menetrendtől függően útközben a Sínai félszigeten lévő Szent Katalin kolostor megtekintése. A Szent Katalin kolostor a világ legrégebb óta működő keresztény kolostora, amelynek belsejében mind a mai napig látható az égő csipkebokor, és ahol jelenleg is 23 ortodox szerzetes él. A bátrabbak, vállalkozó szelleműek felmászhatnak a hegyoldalra, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a kolostorra és a távoli Hóbre, ahol megkapta Mózes a Tízparancsolatot. A kolostor megtekintése után folytatjuk utunkat Nuweibába. Nuweiba tulajdonképpen egy rövidített név az arab Nuwayba'al Muzayyinah-ból, ami azt jelenti, ahol Mózes megnyitotta a vizet. Ez az elnevezés arra enged következtetni, hogy a hagyomány szerint Mózes itt választotta ketté a Vörös-tengert és itt hagyta el Egyiptomot. Az exodus, azaz a kivonulás emlékére állított oszlop azon a helyen található Nuweibában, ahol Mózes kettéválasztotta a Vörös-tengert. Megérkezés a szállodába, bejelentkezés és vacsora. Szentmise a szállodában.

2. nap

Korai reggeli, majd az Egyiptom – Izrael határ átlépése után folytatjuk utunkat a Szentföldre. Zarándoklatunk első állomása Emmausz, ahol Jézus feltámadása után találkozott a tanítványokkal. Lehetőség szerint itt szentmise, majd továbbutazunk Jerikón át Jeruzsálembe. Ezen a napon a városból keveset, valószínűleg csak az Olajfák hegyi panorámát fogjuk látni az idő rövidsége miatt. Betlehemből a Születés temploma megtekintése. Szállás Betlehemből.

3. nap

Reggeli után zarándok program Jeruzsálem: Getsemani kert, lehetőség szerint szentmise a Minden Nemzetek templomában, Mária sírja, Via Dolorosa, Szent Sír bazilika, Sirató fal, Dávid sírja, Utolsó vacsora terem, Mária elszenderülése templom. Ellátogatunk a Jeruzsálem közelében, az

Olajfák hegyének keleti lejtője melletti Betániába. Ez az a hely, ahol Jézus gyakran megpihent, itt fogadta Őt szeretettel Márta, Mária és Lázár. Itt gyógyította meg Jézus a leprás Simont, itt keresztelt János a Jordánban. Szállás Betlehemből.

4. nap

Reggeli a szállodában. Galilea felé folytatjuk utunkat, a Galileai-tó környékére, Jézus nyilvános működésének a helyszíneihez. Betsaida: Péter, András és Fülöp apostol szülőhelye. Fülöp Betsaidából való volt, András és Péter városából” (Jn 1,44). Az arám szó jelentése: halászhely, halháza. Betsaidával kapcsolatban Márk evangéliuma (8,22-26) említi egy vak meggyógyítását. Ennek közelében van Fülöp-Cezárea (Banas) – közel a Jordán folyó forrásához. Jézus itt teszi meg Pétert az Egyház sziklájává. Szentmise a Nyolc Boldogság hegyén, majd Tabgha (Heptapegon) a csodálatos hal és kenyérszaporítás színhelyén imádkozunk. Ezután a Genezáreti-tó partján lévő Kafarnaumba utazunk, ahol megtekintjük a Péter elsőbbsége templomát, és az ókori zsinagóga maradványait. Szállás Tiberiás mellett.

5. nap

Reggeli után zarándoklatunk Kanaba vezet. Itt tette meg Jézus első csodáját, itt kezdte meg működését, a kánai menyegzőn, „amelyen Jézus anyja is ott volt. Jézust is meghívták a tanítványaival együtt” (Jn 2,1). Lehetőség szerint Názáretben szentmise az Angyali Üdvözlés bazilikában (Lk.1.26-38), majd Mária kútja megtekintése. Ezt követően a Tabor-hegyen az Urunk színeváltozása templomba látogatunk, majd Naimba, a naimi ifjú feltámasztása (Lk 7,11-17) helyszínére látogatunk. Szállás Betlehemből.

6. nap

Reggeli után átkelés Jordániába. Ószövetségi helyszínre érkezünk, a Nebo hegyre. Az Egyiptomból való kivonulás, és a 40 éves vándorlás után az Úr e hegyről mutatta meg Mózesnek az Ígéret Földjét. Az itt épült templomban szentmise, majd – tiszta idő esetén – a csodálatos panoráma megtekintése. Rövid megállás Madabában, a mozaikok és Szűz Mária templomának megtekintése. Szállás Petrában.

7. nap

Reggeli a szállodában, majd városnézés Petrában. Petra városát nehéz leírni, mivel sem Jordániában, sem az egész Közel-Keleten nem találni ehhez hasonlót. A rózsaszín sziklákba bevészt város egykor a nabateusok fővárosa volt, akik főképp a karavánokkal való kereskedelemről gazdagodtak meg. Petra ezer éven át elfeledett város volt, és csak

(folytatás a 11. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 10. oldalról)

1812-ben fedezték fel újra. A várost sziklahasadékok között lehet megközelíteni (ezt a hasadékot Siq-nek nevezik). Mikor úgy tűnik, hogy az útnak nincs vége, egyszerre feltárul előttünk a Kincstár és Aretase király sírja. Megtekinthető a hatezer férőhelyes ókori színház és a Nagy római templom. A sziklaváros megtekintése után átkelés Egyiptomba (itt sietni kell, mert a jordán-izraeli határ csak 16⁰⁰-ig van nyitva, de megoldható) Szállás Tabán.

8.nap

Reggeli, majd menetrendtől függően transzfer a Sharm el Sheikh-i repülőtérre, hazautazás Budapestre charterjáratral.

A programok sorrendje felcserélődhet! A megrendelővel együtt kérjük leadni az útlevel számokat, útlevel kiállítás és lejárat dátumokat, utasok születési helyét Köszönjük!

Jelentkezés: *Mária Magdolna Plébánia Zalaegerszeg, vagy Tausz Rózsa trozsa@tolna.net*

A Zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség Képviselőtestületének megválasztása 2012. évben

Ebben az évben újra meg kell választanunk egyházközségünk képviselőtestületét. A új képviselőtestületnek 12 választott tagja lesz. A filiális egyházközségek (Pózva, Ságod, Zalabesenyő) is delegálnak egy-egy, helyben választott tagot. Emellett hivatalból tagjai a testületnek a plébános, a lelkészek, a kántor, a katolikus iskola igazgatója, a hitoktatók egy képviselője és a plébános által kiválasztott öt személy.

Az új képviselőtestület választásának módja a következő: Stróber László plébános úr számára a mi hívek ajánlásokat tehettünk az elmúlt napokban az új képviselőtestületi tagok személyére. Olyan személyeket ajánlhattunk, akik:

- az egyházközséghez tartoznak, azaz a Mária Magdolna plébániát támogatják és ide tartozónak érzik magukat,
- 18. életévüket betöltötték, de még nem 65 évesek,
- ismertén vallásosak és tevékeny hívők,
- példamutató egyéni és családi életet élnek.

Az ajánlások alapján a plébános úr – az Országos Szabályzat szellemében – összeállítja a jelöltek listáját, melyen 24 fő szerepel. A jelölt neve mellett szerepel életkora, lakcíme, világi foglalkozása és egyházi tevékenysége. A jelöltek listáját fényképükkel együtt kifüggesztjük a plébániatemplomban, a Zárda kápolnában, a kertvárosi templomban. Ha a listán szereplők közül valaki ellen kifogás merül fel, akkor azt kérjük a plébánián a plébánosnak személyesen jelezni. A beérkezett észrevételeket a plébános bírálja el.

A szavazó lapokat a Mária Magdolna templomban és a Zárda kápolnában a szombat esti és a vasárnapi, a kertvárosi templomban a vasárnap délelőtti szentmise előtt, illetve után a választási bizottság tagjai – aláírás ellenében – átadják a híveknek. Csak azok kapnak szavazólapot, akik szavazásra jogosultak, vagyis a 18 éven felüli és egyházközségünkhöz tartozó hívők. Mindenki csak egy lapot kap. Aki meg akar választani, azoknak a neve előtt lévő négyzetet be kell ikszelni. A listán legfeljebb 12 jelöltre lehet szavazni. Amelyik szavazó lapon ennél több név van megjelölve, az érvénytelen.

A szavazatokat a plébániatemplomban, a Zárda kápolnában és a kertvárosi templomban elhelyezett, lezárt urnákba kell bedobni a szombat esti illetve vasárnapi miséken. A pléb-

bánia hivatalban hétköznapi is, a hivatali idő alatt (8⁰⁰-16³⁰) le lehet adni a szavazatokat.

Akik nem tudnak eljönni szavazni, azok a plébánia hivatalban jelezzék választási szándékukat. Számukra a lakásukra viszik a szavazó lapokat. Szavazatukat postán adják fel lezárt borítékban.

Az összegyűjtött szavazatokat a választási bizottság összeszámolja és a kapott szavazatok alapján összeállítja az egyházközségi képviselőtestület választott tagjainak és a póttagoknak a listáját. A választott tagok száma 12, a póttagok száma 5 fő. Egyenlő szavazat esetén a plébános úr dönt.

A plébános úr kifüggeszti a választott tagok és a póttagok névsorát. Az új képviselőtestület tagjai ígéretet tesznek a hívek közössége előtt, hogy mindig és mindenben az Egyház apostoli célját és az egyházközség jogos érdekeit fogják képviselni.

Tájékoztatási munkacsoport

Regionális Medugorje Nap

2012. december 1-én, szombaton

a zalaegerszegi Kertvárosi Templomban

LJUBO KURTOVIĆ ferences atyával

Program:

- 12:30 Gyülekező
- 13:00 Köszöntő - Gombos Bálint atya
- 13:10 Dicsőséges rózsafüzér elmélkedésekkel
- 13:50 Elmélkedés, tanítás: Mária hite - Bálint atya
- 14:30 Szünet, agapé
- 15:00 Keresztút - Ljubo atya
- 16:00 Tanítás - Ljubo atya
- 16:45 Szünet
- 17:00 Örvendetes, fájdalmas rózsafüzér
- 18:00 Szentmise főcelebráns: Ljubo atya
- 19:00 - 20:00 Szentségimádás

Szeretettel kérjük a lelki nap költségeinek fedezésére adományt, az agaépéhoz süteményt szíveskedjenek hozni!

Helyszín: Kertvárosi Templom Zalaegerszeg, Átalszegett u. 167.
Az autóbusszal érkező testvéreket kérjük, hogy regisztráljanak!
Regisztrálás: Tausz Rózsa e-mail: trozsa@zalasam.hu vagy telefonon: 30/214-60-08

Miért szerencsés az istentelenek útja?

A címet Jeremiás prófétától kölcsönöztem, aki könyvében, mintegy felrója az Úrnak ezt a kérdést, mondhatnánk ezt a problémát: „Miért szerencsés az istentelenek útja?” (Jer 12,1) Ez a gondolat a ma emberét, napjaink keresztényeit is nagyon foglalkoztatja. Már az Ószövetséget is végigkísérte ez a felháborodás, miért megy olyan jól a bűnösöknek, a hamis, hazug embereknek a sorsuk, miért a rosszak győznek? Erről olvashatunk a Zsoltárok könyvében is, és több prófétánál is, akik Jeremiáshoz hasonlóan panaszkodnak.

Ahogy említettem, ez a probléma kétségtelenül jelen van a mi életünkben is, és mi is átérezhetjük ennek a prófétai mondatnak nagyságát, mélységét, és felvillanó igazságát. Miért kap munkakerülő ember nagyobb dicséretet elismerést „tündöklést” ugyanazon a munkahelyen, mint a becsületesen dolgozó ember? Miért azt ismeri el a közösség, aki nem tesz le annyit az asztalra? Miért ismerik el a munkakerülő, és miért nem támogatják a munkájáért, családjáért, övéiért élő embert? Azt gondolom, hogy sok hasonló kérdést tehetnénk fel, és fontos, hogy feltegyük most mi is azokat a kérdéseket, amelyek zavarnak minket, amelyek mindennapi életünket befolyásolják, mondhatni lehúzzák, hiszen zavarnak jogosan minket ezek a dolgok.

Az újszövetségi Szentírásban olvashatunk egy szép példabeszédet erről. Jézus mondja el övéinek az ismert búzáról, és konkolyról szóló példázatot. A történet mondanivalója nagyon röviden ennyi: A búza, a jó növény együtt nő a konkollyal, ami a rossz növény. A kettő ugyanazon a szántóföldön van. A szántóföld a példabeszéd értelmezése szerint a világ, a búza a jó emberek szimbóluma, míg a konkoly a

gonoszaké. Az aratáskor pedig szétválasztják őket, és mindenki megkapja a maga jutalmát. (vö., Mt 13,36-43) Talán elsöre nem hangzik vigasztalóan ez a gondolat. Elmondhatnánk, hogy mégis minden nap ezzel a rosszal szembesülünk. Igen ezt mondja a példabeszéd is, hogy bizony egy szántóföldbe van búza, és konkoly is. Ahogyan az előző számban lévő cikkben idéztem a hit évével kapcsolatban „Emeljük tekintetünket a hit szerzőjére, és bevégezze, Jézusra” (Zsid 12,2) Fel kell emelnünk tekintetünket, és túllátnunk az ilyen gondokon. Isten malmai lassan, de biztosan örölnék. Végsohig nem élhetünk hazugságban, a hazugság előbb utóbb hanyatlásba vezet. Az igazság pedig megtermi szép gyümölcsét, ne gondolkodjunk, rövidtávon lássuk meg a történelemben is Teremtőnk csodálatos gondviselését.

56 évvel ezelőtt 1956-ban népünk fellázadt az idegen zsarnokság ellen ezt jól tudjuk, de ugyanebben az évben volt egy másik minket érintő esemény. A melbourne-i Olimpia. Mára már legendává vált, hogy 1956. december 6-án a magyar vízilabda csapat a szovjetekkel játszott elődöntőt. A hatezres lelátón nyolcezer ember zsúfolódott össze. A világon mindenhol nagy figyelem kísérte a mérkőzést, és mindenki a magyaroknak szurkolt. A magyar csapat egyenlő feltételek mellett küzdhetett ezúttal a nagy Szovjetunióval, és a világon először itt alkalmazták a zónavédekezést. Ezzel szemben a szovjetek tehetetlennek bizonyultak. A meccs vége előtt a mieink 4-0-ra vezettek, mikor egy Prokopov nevű játékos úgy megütötte a jól védekező Zádor Ervint, hogy felrepedt a szeme alatti bőr. A mérkőzést hamarosan lefújták, és a szovjet csapatot a biztonságiak segítségével sikerült kivezetni az uszodából. A vérző Zádor Ervin pedig egy

vérző nemzet szimbóluma lett, ahogyan sérülten, de felemelt fejjel méltósággal lépett ki a medencéből, és sétált el mellette. Ma is mikor sok sebből vérzünk, így kell felemelni tekintetünket, és kell egy nagy bátorság, hogy tudjuk folytatni a mi mindennapos küzdelmeinket. 56 évvel ezelőtt úgy tűnt, hogy minden elveszett, de ma is él nemzet e hazán, még ha sokszor sérülten is, de tovább akarunk járni ezen az úton.

A melbourne-i játékokon a vízilabda csapat szerezte az utolsó, de talán legcsillogóbb aranyérmünket így. Összesítésben pedig negyedik lettünk, a sok nehézség ellenére. Mennyire szükséges, hogy a minket körülvevő bajokat ne csak elfojtsuk, és lenyeljük, tudjuk valakivel megbeszélni, ez nagyon fontos. Ugyanakkor az imáinkba is próbáljuk meg letenni Urunk elé ezeket a terheket, bátran elmondani mi nyomaszt minket. A történelem, az idő fogaskereke hosszú távon mindig igazolja az igazakat. A Zsoltárok könyvének egy csodás diadaléneke szólal meg így: „*Felkel az Isten ellenségei elszélednek, és elfutnak az Ő gyűlölei*” (Zsolt 68,2) Ez a mondat utalás arra, hogy Teremtő Urunk az igazak védelmezője, ha nem rögtön történik a csoda akkor is várunk rá, mert segít nekünk, hogy életünket tudjuk helyesen, és igazán irányítani.

Merjük életünket az igazság Atyjának szolgálatára bízni, mert az Ő útjai biztosabbak, mint a hazugság atyjának fiaié. Elődeink is így építették életüket, és ez tartott meg minket az élet útján a zivataros századokban is, ebben bízunk, ebben maradjunk meg, mert a hazugságok leomlanak idővel, ez törvényszerű, és magától értetődő.

Pete Polgár Máté
Teológus

Tájékoztatjuk a kedves szülőket, hogy iskolánk szakmai előrelépése érdekében a TÁMOP-3.1.5-09/A-2-2010-0280 azonosítójú pályázaton elnyert támogatásból három pedagógust tudtunk továbbképezni. Mindhárman sikeresen befejezték tanulmányaikat. 2012. szeptemberében munkájukat friss diplomájuk birtokában kezdhették el. Frissen elsajátított tudásuk segíti őket abban, hogy a korszerű ismeretek átadása magasabb szakmai színvonalon valósuljon meg.

Mindszenty József iskola

Daloljatok az Úrnak!

Egyházmegyei kórustalálkozó és kórusverseny a szombathelyi székesegyházban

Egyházmegyéinkben az október 9-i megnyitóval vette kezdetét a Magyar Katolikus Kultúra Napjai 2012. című rendezvénysorozat. Ennek keretében október 13-án rendezték meg az egyházmegyei kórustalálkozót és kórusversenyt, melyet már tavasszal meghirdettek az egyházmegyében működő templomi énekkarok számára. Végül nyolc kórus vállalta a meg-mérettetést, köztük plébániánk Mindszenty József Kamarakórusa is. Az énekeseknek kivételesen a nyári időszakban is próbákra kellett járni, hogy az énekkar megfelelően felkészülve vehessen részt ezen a jeles egyházzenei eseményen.

A kórustalálkozóra minden résztvevőnek öt kategóriában kellett készülni: 1. Gregorián, 2. Népének (minimum a XVII. századból), 3. Klasszikus polifónia, 4. Az egyházzenei irányelveknek megfelelő magyar szerző motettája, 5. Szabadon választott darab.

Ezek figyelembevételével énekkarunk a következő művekkel készült a találkozóra: IX. Gregorián mise (Beata Maria Virgine) Glória tétele, Ne szállj perbe énvelem... (bűnbánati ének), Palestrina: Jesu Rex admirabilis, Kodály Zoltán: Miatyánk, Bárdos Lajos:

Üdvözlégy Nagy Király. A népének és a gregorián tétel betanítását Tóth Z. Tamás kollégám irányította és vezényelte is a hangversenyen.

A székesegyházban október 13-án, szombaton 10 órakor a rendezvény fővédnökének dr. Veres András megyéspüspök úrnak köszöntőjével kezdődött a program, majd a résztvevő nyolc kórus – egymást váltva a szentély lépcsőjén – előadta saját 10-15 perces műsorát. Az elhangzás sorrendjében a következő énekkarok énekeltek: Juvenus Kórus – Sárvár, Brenner János Ált. Iskola és Gimnázium Kórusa – Szombathely, Jézus Szíve Kórus – Kőszeg, Szent István Katolikus Énekkar – Répcelak, Kórusgyűlés Női Kara – Rum, Örömszene Kórus – Zalaszentgyörgy, Mindszenty József Kamarakórus – Zalaegerszeg, valamint a Székesegyházi Werner Kórus – Szombathely. A műsor végeztével a zsűri, melynek elnöke Varga László kanonok, az OMCE igazgatója, a váci székesegyház karnagya, tagjai dr. Veres András püspök úr és Császár István püspöki helynök úr voltak, rövid tanácskozássra vonult vissza. Ezen idő alatt a jelenlévő 200 énekes dr. Pem

László atya, egyházmegyei zeneigazgató vezetésével egy tized rózsafüzért imádkozott papi hivatásokért. Ezután következett a zsűri értékelése. Varga László kanonok – karnagy úr minden jelenlévő kórust és énekest „győztesként” minősített, majd a szereplés sorrendjében az énekkarokat külön is értékelte, hangsúlyozva az adott kórus erőseit. A Mindszenty József Kamarakórushoz érve kiemelte a gregorián mű interpretációját. A zsűri elnök értékelése után dr. Veres András püspök úr minden kórust emléklappal jutalmazott, melyet a karnagyoknak nyújtott át. A püspök úr zárszavát és áldását követően közös ebédrel zárult ez a szép zenei és lelki élményekben gazdag nap. A résztvevőknek lehetőségük volt az egyházmegye más kórusaival való kapcsolatfelvételre, a művészi teljesítményük megismerésére. Az énekesek megtapasztalhatták, hogy csak a sokszor fáradságos, verejtékes munka, tanulás, gyakorlás eredménye lehet a minél magasabb szintű művészi színvonal elérése, amely az alapja az egyházi énekkarok szolgálatának, annak érdekében, hogy megvalósulhasson a liturgiában elhangzó zenére vonatkozó hármas követelmény: a liturgikus ének és zene legyen szent, művészi és egyetemes.

Ennek szellemében végzi szolgálatát plébániánk Mindszenty József Kamarakórusa is, melynek tagjai a kórustalálkozó kapcsán megerősítést nyertek munkájuk fontosságában, mellyel Isten dicsőségét hirdetik, szolgálatukkal pedig a Mária Magdolna Plébánia közösségének tagjait hangolják az isteni ajándékok befogadására.

Tóth György
kántor-karnagy

Hittanóra az iskolában

A hit és a szeretet teszi lehetővé, hogy megtaláljuk Istent

„A hit és a szeretet kalauzsolnak téged ismeretlen utakon oda, ahol Istennek rejteke van.”

/Keresztes Szent János/

Minden új tanévkezdés újrakezdés, új kihívásokkal minden hitoktató számára. Aggodalommal várjuk, hogy vajon hittanosaink közül mennyien lesznek azok, akik abbahagyják az iskolai hittanórákat és választanak helyette valami mást, vagy egyszerűen csak a szabadidejüket szeretnék szaporítani. Sajnos, évről-évre kevesebb lesz a hittanórákon résztvevők száma, de mi mindannyian a jó Isten segítségét kérve, hittel és bizalommal kezdünk minden újabb évet.

Az ideai tanévet a hit évében próbáljuk meg elhelyezni úgy, hogy tanítványainknak segítsünk még jobban elmélyülni hitünk megismerésében és annak gyakorlásában.

Szeretnénk, ha ebben a tanévben még egy kicsit közelebb kerülnének Istenhez, felismernék és meg tapasztalnák az Ő szeretetét környezetükben, és viszonzoznák azt. Ez nemcsak feladat, hanem felelősség is! A hit és a szeretet nem választható el, egyik sincs a másik nélkül. Ha egy gyermek szeretetet tapasztal maga körül, minden jó befoga-

dására hajlandó.

Az Ady Endre Általános Iskolában a hittanórák már szeptember második hetében elkezdődtek. Minden és mindenki a helyére került és a gyerekek izgalommal vették tudomásul, hogy az elkövetkező hetekben majd egy pap bácsi is lesz az óráikon.

Pete Polgár Máté a győri szeminárium teológusa, a Mária Magdolna Plébánián kezdte gyakorlattal az 5. évet. A két hónapos gyakorlatnak a része volt, hogy hittanórákat hallgasson és legalább négy órát ő tanítson. Máté atya minden csoportban ott volt, néhányban többször is és három kiválasztott osztálynak két hittanórát is tartott. A gyerekek azonnal befogadták. Nem egy kívülálló volt számukra, aki beült az órára, hanem akivel beszélgetni is lehetett, és aki meghallgatta őket. A kiváltságosok, akiknek órát is tartott, már az első alkalom után nagyon várták a következőt. Minden gyerek aktív résztvevője volt az óráknak mind a három csoportban. Máté atya szeretetet sugárzó egyéniségével olyan légkört teremtett ezeken a hittanórákon, hogy számomra is öröm volt látni tanítványaim felszabadult boldogságát.

Az idő, amit az iskolában töltött, azonban mások számára sem maradt

észrevétlen. Mindenki megszerette, mert megállt beszélgetni, ha úgy adódott, pedagógussal és takarító nénivel egyaránt. Amikor elment, keresték és kérdezték, jön-e még?

Máté atya elment és a gyerekek szomorúak voltak. Azt javasolták, minden hittanórán imádkozzunk érte, /amit azóta mindig megteszünk/ és írtak, rajzoltak, mindenki azt, ami a szívében volt.

„Máté atyával nagyon jók voltak a hittanórák. Minden nap ott várt minket a teremben és én nagyon örültem neki. Máté atya nagyon kedves ember és nagyon örülök, hogy eljött az óránkra.”

/Takács Laura 5.a/

„Legjobban azt szerettem benne, hogy szeretettel beszélt Jézus Krisztusról.” /Németh Sára 5.a/

„Kedves Máté atya nagyon jó volt a tanítás, hiányzol az óráról. Jó lenne, ha visszajönnél, mert mindenkinek hiányzol.” /Zwickl Karina 3.a/

„Sohasem felejttem el a tékozló fiú történetét!” /Szládovics Anna 3.a/

„A hit lábba szolgál a léleknek, hogy Isten felé haladhasson, a szeretet pedig a vezető, amely az utat mutatja neki.”

Nátrán Józsefné

Álerény

A bűn nem akkor a legveszedelmesebb, amikor nyíltan és bátran szembeszegül az erénnyel, hanem mikor erénynek álcázza magát. Hiába óvakodsz a bűntől, ha az álerényt magadra bocsátod. Az álerények mindegyike valamely igazi erényen élőködik, amellyel össze szokták tévesztetni.

- A vallásosság élősdije a türelmetlen felekezeti és kenetes ájtatoskodás,
- a hazafiság az erőszakos sovinizmus,
- az emberszeretet a fontoskodó közéleti buzgalom,
- a tudomány az áltudományos kandiság,
- a művészet a társadalmi sürgő-forgó művészkedés, műpártolás,
- a mindennapos szorgalom a sárba ragadó gürcölés,
- a jóság a csepegő-szívű jótékonykodás és tolakodó vigasztalás,
- a szerelmi tisztesség a házastársa horgászó mohóság és mások szennyesében turkálás stb.

Az erény sohasem erőszakos: ezzel szemben bármelyik álerény jelszava lehetne: „Amit én nem teszek, másnak sem szabad.” Az álerények fojtogatják a hitet, az igazságot, erkölcsöt, tudást, szépséget: mindazt, ami az emberiség állandó kincse, megmérgezik azáltal, hogy rájuk hivatkozva kötelezővé teszik saját töpörödöttségüket.

Weöres Sándor

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Szántó Zoé, Tálosi Regina, Kálmán Kristóf Tamás, Kovács Szofi Anna, Bognár Zsanna Johanna, Sámson Melinda, Sámson Lilla, Kovács Laura, Léránt Alexa, Rudovics Florencia Karolina, Kolompár Liliána, Kolompár Leonóra, Bálint Ádám, Tóth Bianka, Bár Bendegúz, Ódor Zénó

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Könczöl Árpád – Kiss Katalin, Vágvölgyi Attila – dr. Siska Erika Éva

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak:
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

özv. Szűcs Béláné sz. Lovonyák Verona (1941), özv. Polgár Dezsőné sz. Zsohár Róza (1920), Sipos Gyula (1929), Némethy József (1923), Kocsis Róbertné sz. Béres Márta (1966), Szabó Jánosné sz. Tóth Ilona (1944), Pungor Izabella (1926), Lukács Lajosné sz. Horváth Teréz (1952), Bartl József (1942), Balázs Sándor (1952), Baka Gyula (1939), özv. Simon István Györgyné sz. Dömötör Mária (1935), özv. Péter Istvánné sz. Kovács Mária (1929), Cséri Erzsébet, Alfonza Notre Dame nővér (1926), Németh Zoltán (1944), Demeterné Molnár Mária (1959), Rácz László (1940), Nagy Lajos (1938), Mazzag Gábor (1949), Fekete Károly (1944)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

A hónap szentje:

Boldog Rupert Mayer

„Hosszú, kitartó, egész életet kimerítő igyekezetre van szükség az üdvösség elnyeréséhez. Evangéliumi lelkiséget építő vesződség, fogyatékoságot gyógyító krisztusi megtérés az alapja, hogy a szentek sokaságában nekünk is legyen helyünk.”

Amikor az életéről először olvastam, két gondolat jutott eszembe. Az egyik, hogy valami hasonlóság van az ő és Mindszenty bíboros életútjában. A másik pedig, hogy semmi más nem tett, csak Istenre figyelt és embertársaival megosztotta teljes mértékben azt a szeretetet, amit Tőle kapott. Milyen egyszerű és nekünk mégis mennyi gondot okoz.

II. János Pál pápa avatta boldoggá 1987-ben Rupert Mayert, aki népmisszionáriusként szolgálta Istent és embertársait az első és második világháború idején.

Rupert Mayer Stuttgartban született 1876-ban, ahol katolikusok csak kisebbségben éltek, de hitükben céltudatosan. Rupert először világi pap lett, aztán gyerekkori álmát megvalósítva jezsuita. A huszadik század kezdetén már népmisszionáriusként járta az országot, majd Münchenben a bevándorlók lelkipásztora lett. Nagy szükség volt rá, hogy az egyszerű emberek között éljen, mert ebben az időben már a szocializmus eszméi érezhetően terjedtek a bevándorlókkal együtt.

Amikor kitört az első világháború, tábori lelkésznek jelentkezett, mert tudta, hogy a katonáknak nemcsak testi, hanem lelki segítségre is szükségük lesz. Mindent megtett értük, segített, imádkozott és bátorságával bátorított.

1916-ban egy gránát megsebesítette úgy, hogy a jobb lábát le kellett vágni. Egy erdélyi magyar kórházban áptolták hosszú ideig, aztán haza kellett mennie. Még egy év sem tel el, már ismét a munkások között volt és misézett, prédikált. „Vissza Istenhez, akkor fordul jobbra csak a sorsunk!” – hirdette prédikációjában a háború befejezése után. Amikor a müncheni Szent Mihály templomot megkapták a jezsuiták, Rupert München apostola lett. Missziót tartott, felkarolta a mintegy hétezer férfi tagot számláló Mária Kongregációt és nyíltan szembeszállt a hitlerizmussal prédikációiban. A nácik igyekeztek minél előbb megszabadulni tőle, mert számukra veszélyesnek számított. Ezért a Gestapo elhurcolta, és két éven keresztül több börtönt is megjárt, majd koncentrációs táborba került. Aztán 1940-ben, ahogyan ő mondta, a Gestapo elevenen akarta eltemetni egy ősrégi kolostor falai közé, ahol magányra ítélték és megfosztották attól, hogy beszélhessen. A misszionáriusból remete lett. Imádkozott, tanult, naponta keresztutat végzett és a szentségi Jézust gyakran látogatta.

1945-ben München felszabadult és nemsokára ő is szabad lett. Akkor már 69 éves volt, de ugyanazzal a lelkesedéssel tért vissza, hogy vigasztalója legyen félrevezetett népének.

Fél év múlva, éppen Mindenszentek ünnepén, a szentmisén, prédikációja közben rosszul lett és meghalt. Az elkezdett mondatot így hagyta félbe: „Boldogok a szegények...”

Nátrán Józsefné

Mindszenty engesztelő imanap

Minden hónap 29-én 18 órakor engesztelő imanapot tartanak Csehimindszenten, Mindszenty József bíboros, hercegprímás szülőfalujában a Mindenszentek templomban.

Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, valamint engesztelnek a hercegprímás szándéka szerint, amelyet 1946. január 25-én hagyott jóvá: „A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.”

Közös liturgikus program:

18 óra: Keresztút a templomban
19 óra: Szentmise
20 óra: Engesztelő imaóra
21 óra: Fáklyás körmenet a Mindszenty-szoborhoz

Minden Mindszenty tisztelőt és imádkozni, engesztelni vágyó embert nagy szeretettel várnak. Akik távol élnek vagy valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonukban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Forrás: www.martinus.hu

November 25-én, vasárnap országos **gyűjtést** tartunk templomainkban a **karitás javára**.

November 25-én, vasárnap Szent Katalin búcsú lesz a zalabesenyői templomban.

November 28-án, szerdán szentségimádással ünnepeljük a **kertvárosi templom felszentelésének évfordulóját**.

November 27-én, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 17 órakor kezdődik.

November 28-án, szerdán 16³⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

December 1-én, szombaton 12³⁰-kor kezdődik a **Regionális Megjugorje Nap** a kertvárosi templomban.

December 2-án, vasárnap 18 órakor kezdődik a **Zalaegerszegi Szimfónikus Zenekar ádventi koncertje** a kertvárosi templomban.

December 5-én, szerdán 16³⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentségimádás és az igeliturgia**.

December 7. (péntek) és december 9. (vasárnap) között Szombathelyen, a Martineum Felnőttképző Akadémián tartják az **egyházmegyei ádventi ifjúsági lelkigyakorlatot**.

December 9-én, vasárnap a **pózvai városrészben búcsút** tartanak.

December 10-én, hétfőn 18 órakor kezdődik dr. Németh Norbert előadása a **test teológiája** címmel Szombathelyen, a Savaria Egyetemi Központban.

December 12-én, szerdán 16³⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

December 13-án, csütörtökön a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 17 órakor kezdődik.

December 19-én, szerdán 16³⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentségimádás és az igeliturgia**.

December 28. (péntek) és január 1. (kedd) között Rómában rendezik meg a Nemzetközi **Taizéi Ifjúsági Találkozót**.

December 31-én, hétfőn, Szent Szilveszter napján, az **év végi hálaadó szentmise** 16³⁰-kor kezdődik a plébániatemplomban, melyen hálát adunk az elmúlt esztendő minden öröméért és nehézségéért.

December 31-én, hétfőn **éjfél mielőtt kezdjük az új évet** a plébániatemplomban: A templomba csak a sekrestyén keresztül lehet belépni.

Január 1-én, kedden a plébániatemplomban a reggel 7 órakor kezdődő **szentmise elmarad**.

Január 13-án, vasárnap a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 17 órakor kezdődik.

December 14-én (pénteken), 15-én (szombaton) és 16-án (vasárnap) az esti szentmise keretében Fekete Szabolcs Benedek irodaigazgató vezeti **ádventi lelkigyakorlatunkat**.

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2013. január 6-án** jelenik meg.

Európai Taizéi Találkozó

Taizé
www.taize.fr
ROMA
28 | 12 | 2012 – 02 | 01 | 2013

Idén 35. alkalommal rendezik meg a fiatalok európai találkozóját. A bizalom zárandokútján 2012. december 28. és 2013. január 2. között Rómában imádkoznak és elmélkednek fiataljaink Európa és a világ más tájairól érkező kb. 30 000 zárandokkal.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felölős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

